

AUTÓBUSZOS KIRÁNDULÁS GYŐRBE ÉS LÉBÉNYBE

2018. október 20-án, egy szép szombati napon került sor másik őszi autóbusszos kirándulásunkra. 27-en, zömmel nyugdíjasok egy nagy autóbusszal vágunk neki az útnak.

Háromnegyed tízre meg is érkeztünk Északnyugat-Magyarország legjelentősebb városába, **Győrbe**. Autóbusszunk először a piac melletti buszparkolóban állt meg, de aztán tettünk egy próbát, hogy a történelmi belvároshoz valamivel közelebb szálljunk ki. Kerülő utakon át végül a vasútállomás közelében szálltunk ki, onnan kb egy kilométer volt úticélunk, a barokk főter, a Széchenyi tér. Ott már várt bennünket a bencés apátság megbízottja, aki kalauzolt bennünket bencés rendházban és a szép, de nagy fokban tatarozás alatt álló Loyolai Szent Ignác templomban. (A képen csoportunk a templomban. Fotó: Böröczki Mária)

A templom megtekintése után sétálgattunk a történelmi belvárosban. Rövid időre megálltunk az ún. Napóleon-ház előtt, amely copf stílusú épület, s a falán látható tábla szerint a győri csata utáni éjszakán ott aludt Napóleon. (Jelenleg művészeti és történelmi múzeum működik benne.) Tovább sétálva elértünk a Kármeliták terére, ahol megállapíthattuk, hogy az ottani szép templom zárva van. Rövid ideig elidőztünk a Rába partján, megnézve a kicsi, de mutatós óratornyot is. (A Kármelita templom, fotó: ismeretlen szerző)

Aztán felballagtunk a Püspökvárba, ahol pár percet várnunk kellett vezetőnkre, aki végigvezetett bennünket a részben alagsorban és pincében berendezett terjedelmes kiállításon, amely Győr mártír püspökének, Apor

Vilmosnak állít emléket. (Apor Vilmost szovjet katonák lőtték agyon, miközben menteni próbálta az ott bujkáló fiatal nőket.)

Utána, több mint kétszáz lépcső megmászása után, kijutottunk a Püspökvár tornyának kilátójába, ahonnan pazar körkilátás nyílik a városra.

Kilátás a Püspökvárból, előtérben a székesegyház (Fotó: a krónikás)

Lemászva a toronyból, átsétáltunk az onnan kb 150 méterre lévő kiállítóhelyhez, ahol egy jól őrzött kis teremben megnézhattük a golyóálló üveg mögött elhelyezett „aranyfejet”, azaz Szent László király hermáját. (A herma nem más, mint díszes ereklyetartó.)

Ezt követően kb egy kilométer sietős gyaloglás után visszaszálltunk autóbuszunkba és mintegy húsz perc buszozás után megérkeztünk **Lébény** városába. Lébény nem nagy város, kb 3200 lakosa van, 2013-ban kapta meg a városi rangot, addig nagyközség, még korábban község volt. A sörözőben már várt bennünket az ízletes ebéd, amelyet elfogyasztva ki gyalog, ki a buszba szállva elmentünk a város legnagyobb nevezetességéhez, a Szent Jakab Plébániatemplomhoz, amely mintegy 810 éves épület, a térségben messze a legrégebbi, román stílusú, eredetileg kolostortemplom. Vezetőnk részletesen elmondta, milyen hányatott sorsú templom is ez, amely a törökidőket sem úszta meg. A templomot kb 4-5 évvel ezelőtt szépen felújították, oltára, szószéke neogótikus. Három hajós elrendezésű, egyszerűségében is megragadó építmény.

A lébényi templom az apszisok felől (fotó: ismeretlen)

A lébényi templom főkapuja, fotó: a krónikás

A templom megtekintésével programunk befejeződött. Az eredeti terv szerint értünk vissza a Nagy Imre térre. Köszönet illeti a szakszervezet elnökségét az úthoz nyújtott anyagi támogatásért.

A kirándulást előkészítette, vezette, a krónikát lejegyezte: Kató Ferenc

Csoportkép

